

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

De Actis Conventus conscribendis. Tit. XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

ritum, quo magistro duceque utatur, ad rerum dubiarum, & magnarum difficultatum explicationes.

Vbi quaestionum exemplum habuerit, confestim in earum studium incumbet diligenter.

Opinionem verò, quam probabilitate ductus sequi statuet, vbi eam intelligentia comprehenderit, accuratè describat in certa quædam capita, conclusionesq; distinguat, earum rationes subiiciat, distinctionesque item, rerum dubiarum interpretationes, exceptiones, & auctores adiungat.

Hanc opinionis sententiæq; suæ descriptionem, veluti quoddam studij sui testimonium & argumentum secum ad conuentum afferat.

Qui hanc studiorum suorum rationem neglexerit, is quarta aurei nummi parte mulctetur.

Si verò negligentia contumaciâ adiunxerit, eû Vicarius definitorve ad Episcopum deferat, cuius auctoritate, & desidia excitetur, & contumaciâ coerceatur.

DE DEFINITORE.

TIT. XXI.

Definitor in omni conuentu is erit, qui in ea plebana regione præbendam theologalem obtinet, nisi aliud forsâ statuentum Episcopus censuerit.

Eius munus erit, vbi omnium sententias audierit, summam colligere quæ fuse dicta sunt; prætermissa commemorare, falsa à veris, dubia à certis, singularia à communibus secernere; dissidentes inter se doctorû opiniones conciliare; & quæ verior doctrina sit, exponere; ac rem denique omnem enucleatè explicare.

Vt verò muneris sui partes præclare obeat; magnum in eo studium ponet, vt grauissimos quosq; scriptores euoluat, optimas sententias seligat, quas bene notas, planeque perspectas habeat, vt alios facile docere possit.

Ad studium opus est etiam consilium adiungat: quàm obrem in magnis difficultatibus consulat præstantes theologix, aut iuris canonici scientia viros Episcopo probatos, in primisque Ec-

clesiæ cathedralis pœnitentiarium: ipsæque familiaris esse studeat, quorum consilio in rebus ambiguis nitatur.

Vt verò & studium, & consilium ad officium suum adhibere possit, quaestiones de quibus in conuentu differendum est, ad se, quamprimum mitti curet: nec verò eas euulgari patiatur: nisi à se primum recognitas, tum ab eo probatas, quem huic curæ Episcopus præfecerit. Dum autem sententiæ dicuntur, id caueat Vicarius, nè nouæ quaestiones, & à re de qua agitur alienæ, interferantur; aliæve res geratur, quæ instituta est. Amputet inania, aliena, atque inutilia; quaestiones verò in verbis positas longè abesse iubeat. Quaestionum explicationem, quam Cancellarius in acta referat, ei accuratè dicet: exemplum eius ad cancellarium Episcopalem quam primum Vicarius mittat.

DE ACTIS CONVENTVS
conscribendis.

TIT. XXII.

Vicarius diœcesanus, si notarium hominem ecclesiasticum, eumque idoneum & probatum, quem ei Episcopus constituerit & dederit, habet; hunc ipsum ad ea adhibeat, quæcunque in conuentu agenda, scribendaue sunt. Idemq; congregationis diœcesanæ cancellarius censeatur: qui omnia, quæ ad illius acta conscribenda pertinent, gratis omnino præstet.

Si uerò talem quemquam non habuerit, alium ex ipso conuentu deliget, qui & ad dictandum, & ad scribendum, eiusdem Episcopi iudicio magis idoneus erit.

Eius munus sit, omnia conuentuum suæ regionis acta diligenter conscribere, & in librum referre, quem eo potissimum nomine consecerit.

Quæ verò sigillatim ab eo notentur oportet, hæc sunt.

Locus vbi conuentus habitus est.

Annus.

Mensis.

Dies conuentus.

Qui præsentés adfuerint.

Qui rursus absuerint.

Absen-

Absentiae excusationes; quae acceptae, quae item reiectae.

Qui Missam solemnem celebrarit, quique ministrauerint.

Qui sigillatim reliqui Sacerdotes, qui Missae sacrum fecerint.

Qui ad populum, clerumve concionem habuerit.

Ecclesiae, ecclesiasticorumque; hominum visitatio.

Qui praeterea testificationes confessionum non attulerint.

Quae item quaestiones propositae, earumque singularum explicatio.

Indictio futurae congregationis.

Quid etiam Episcopi iussu promulgatum sit.

Multa quoque; & poenae quibus irrogatae sunt, ordine describatur: & culpa item, causeve, quam obrem quis multatus est.

Omnis autem multa apud regionis thesaurarium deponatur, aut in aliqua certa arca eo nomine constituta recte afferuetur.

Multarum uero libri exemplum in singulos annos ad Episcopum afferatur: cuius arbitrato, vel in supellectilem sacram, quae conuentus foranei usus sit, vel in subleuationem inopiae sacerdotis, clericive pauperis, vel in aliud opus pium illae erogentur.

DE RELIQUA CONVENTUS ACTIONE.

TIT. XXXII.

His ita actis, conferant, remotis capellanis, inter se parochi qui ad conuentum accesserunt, quae ad boni sacerdotis, parochique munus, atque ad animarum curam bene gerendam pertinent: consulant item de sua quique parochiae incommodis ac difficultatibus, quarum explicatio aliorum consilio operaque opus habeat.

Dum uero parochialis collatio fit, separatim alio loco fiat breuis pro temporis spatio collatio inter capellanos, eo praesente quem Vicarius delegerit: idque prout idem pro prudentia sua expedire censuerit.

Vicarij autem de conscientiae casibus Se-

di Apostolicae atque Episcopo referuntis, & de canonibus poenitentialibus libellum nostra cura editum reliquis Sacerdotibus legent: aliquot praeterea capita, tum harum constitutionum, tum earum quae in Synodo dioeclesiana pro temporum ratione decernentur, ac pariter aliquid ex probata summa de casibus conscientiae explicabunt.

Res item plena utilitatis erit, aliquam illius libri partem tractare, qui de parochialibus officijs ex Concilii Provincialis sexti decreto in lucem iussu nostro emittetur.

Absoluto conuentu, antea quam itineri se committant Sacerdotes, in Ecclesia omnes flexis genibus, preces itinerarij quae in officio Beatae Mariae Virginis praescriptae sunt, deuote recitent.

Quibus precibus peroratis, tum denique inuicem se more Sacerdotali salutantes, seque item orationi mutuae in visceribus Iesu Christi commendantes, in pace discedant ad suas quisque sacerdotales & clericales stationes, eo studio ex conuentus celebritate accensi, ut & in Dei gloria, & in salute animarum procuranda in dies magis atque magis constet factus, quem ex eodem conuentu tulerunt.

Quaecumque ratio, norma, ac disciplina de dioeclesanarum regionum conuentibus vel uniuersae vel speciatim hoc libello praescripta est, ea omnis in conuentibus regionum urbis plane seruetur, atque obseruetur, praeter eam tantummodo parte, quae de refectioe praescripta, in conuentibus urbanis locum habere non potest; cum clerus suam quisque domum congregatione dimissa ad cibum capientem redire commodum possit.

Episcopus autem pro sancta sua solitudine, cum praesertim interdum eo loci fortasse est ubi conuentus habetur, aut ab eo prope abest, interesse etiam studebit; quod diligentius praesentia sua rei bene instituta cursum progressionisque adiuuet, & cleri qui conuenerit animos, pietatis, ac disciplinae studio incensos, vehementius inflammet ad constantem progressum.

At uero cum per occupationes alias parastorales frequens in conuentu esse non possit; id certe curabit, ut Visitator genera-

Tit. de paroch. § Qui in instructiones. p. 336.